

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2005-152-0131
Dok.: CTL40014

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 351 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål:

”Hvilke oplysninger er ministeren i besiddelse af om en ny type hashklubber, hvor hashsalget foregår i butikker, der har salg af almindelige varer som eksempelvis tøj som angivelig hovedaktivitet, men hvor salg af hash i virkeligheden udgør størstedelen af omsætningen, og vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, hvad der gøres for at skride ind over for denne nye måde at drive hashklub på?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, der har oplyst følgende:

”Problemet med hashklubber har været kendt af Politidirektøren i København i mindst 10 år, og siden ”hashklubloven” trådte i kraft for ca. 4 år siden, har Københavns politi lukket eller foranlediget over 100 af disse klubber lukket.

Da loven trådte i kraft, var der i København registreret 58 aktive hashklubber samt et antal såkaldte ”boblere”. Begrebet ”boblere” henviser til, at der ”bobler” nye hashklubber frem, efterhånden som de gamle lukkes. Og i den tid, der går, fra politiet får en henvendelse om, at der muligt befinder sig en hashklub på en bestemt adresse, og til politiet konstaterer, om det er tilfældet, bliver adressen betegnet som ”bobler”, idet adskillige henvendelser om hashklubber viser sig at være ubegrundede.

Da Politidirektøren i København iværksatte sin aktion i Pusherstreet den 16. marts 2004, var der hos Københavns politi registeret 24 aktive hashklubber samt et antal ”boblere”. Den 16. marts 2005 var der registreret 11 aktive hashklubber samt 16 ”boblere”.

En hashklub er typisk beliggende i en beboelsesejendom i en nedlagt forretning i stueetagen. En person har lejet det tidligere forretningslokale og indrettet lokalet som en klub, hvor man kan købe hash og typisk også sidde og ryge hash.

Det kan dog oplyses, at flere af disse klubber er gået over til kun at foretage ”salg ud af huset”. Denne udvikling skal formentlig ses i lyset af, at indehaveren af

klubben er klar over, at det kun er et spørgsmål om tid, inden politiet kommer på besøg, hvorfor der er god økonomi i at ofre mindst muligt på indretning mv.

Indehaverne af disse klubber gør meget for at skjule det egentlige formål med klubben, og Politidirektøren i København har erfaret, at det er helt almindeligt, at klubben udad til optræder som en akvarieklub, en fiskeklub, en PC-café, en sportsklub, en spilleklub, en politisk forening, en genbrugsbutik med brugt tøj og lignende, selvom det egentlige formål med klubben er at sælge hash.

Når der etableres en sådan klub, kommer klubbens egentlige formål ret hurtigt til politiets kundskab, og jo større omsætning der er, jo hurtigere kommer politiet på sporet af klubben som oftest på baggrund af henvendelser fra beboere i det område, hvor klubben er beliggende, idet de føler sig utrygge ved og generet af trafikken til og fra klubben.

Politidirektøren i København er bekendt med, at der i København er indrettet en enkelt hashklub i kælderens i en ejendom, hvor man i stueetagen sælger genbrugstøj, og politiet er i færd med at lukke stedet. Bortset fra denne klub har Politidirektøren i København ikke i øvrigt set eksempler på en egentlig sammenblanding af en almindelig forretning og en hashklub.

Det er Politidirektøren i Københavns skøn, at der i København sælges mindre hash i dag end for godt et år siden, da Pusherstreet blev lukket.

Baggrunden for dette skøn er følgende:

Pusherstreet havde udviklet sig til ”Nordens største hashklub”, hvor der i gennemsnit dagligt blev solgt mindst 25 kg hash, hvilket meget forsigtigt regnet gav en omsætning på mindst 500 millioner kroner pr. år.

På grund af omsætningen i Pusherstreet kunne der sælges hash til meget lave priser. Typisk 40,- kr. pr. gram – og med slagtilbud på 3 gram for 100,- kr. Dette meget åbne marked til meget billige priser tiltrak i høj grad købere fra andre lande – hovedsageligt fra de nordiske lande, men også købere fra andre byer i Danmark, idet der i Pusherstreet kunne købes hash billigere end hos deres lokale leverandør.

Disse købere stod bag en stor del af omsætningen i Pusherstreet, og de er angiveligt nu forsvundet fra København, idet det kan konstateres, at de ikke træffes i hashklubberne. De køber formentlig deres hash i hjemlandet eller hos deres lokale forhandler i den by i Danmark, hvor de kommer fra, idet der ikke længere er nogen økonomisk fordel i at tage til Pusherstreet i København.

I hashklubberne i København sælges hashen typisk for 70-80 kr. pr. gram, altså betydeligt dyrere end i Pusherstreet. Det kan i øvrigt oplyses, at det svenske toldvæsen til pressen har oplyst, at beslaglæggelserne af hash i forbindelse med de såkaldte hashturister fra Danmark er faldet med mere end 50 %, efter at Pusherstreet er lukket.

Politidirektøren i København er således af den opfattelse, at det samlede hashsalg direkte til forbrugerne er reduceret.

Samtidig har Politidirektøren i København opnået den fordel, at hvor man tidligere af sikkerhedsmæssige årsager var tvunget til at bruge omfattende specialuddannede personalestyrker iklædt sikkerhedsudstyr til aktioner mod Pusherstreet i forbindelse med ransagninger og lignende, kan man nu med ganske små politistyrker iværksætte målrettede aktioner f.eks. mod hashklubberne.

Som det fremgår, er der således ikke grundlag for at antage, at hashhandlen i København er forøget, eller at antallet af hashklubber er ”eksploderet”, efter at Pusherstreet er lukket.

Men det er naturligvis fortsat nødvendigt at overvåge situationen nøje for at forhindre, at der opstår nye kriminelle strukturer, ligesom det fortsat er Politidirektøren i Københavns mål at lukke samtlige hashklubber.”